

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ד"מ 13-03-28481

1 01 מרץ 2016
2

לפני:
כב' הרשם אלעד שביון

התובעת: סיון בניזרי ת.ז. 052993094

-

הנתבעת: ק.א.ר פרקט (1993) בע"מ ח.פ. 511839466

3

פסק דין

4

5

כללי:

6

7 1. תביעה זו עניינה עתירת התובעת להפרשי פיצויי פיטורים בגין שני רכיבים שנכללו
8 בתלוש שכרה: "ש.נ. גלובאליות" ו"עמלות".

9

10 2. מטעם התובעת העידה התובעת עצמה. מטעם הנתבעת העידה חשבת השכר, גבי אירנה
11 קיריצקו (להלן – חשבת השכר).

12

13

רקע עובדתי:

14

15 3. התובעת הועסקה אצל הנתבעת החל מיום 14.10.07 ועד ליום 28.10.12 (5.046 שנים)
16 כאשת מכירות.

17

18 4. התובעת פוטרה מעבודתה ולאחר פיטוריה שולם לה סכום כולל של 39,911 ₪ בגין
19 פיצויי פיטורים (ראו טופס 161 של התובעת).

20

21

הרכיב שכונה "ש.נ. גלובליות":

22

23 5. לטענת התובעת, כמפורט בתחשיבי כתב התביעה, יש לכלול רכיב זה כחלק משכרה
24 הקובע בתחשיב פיצויי הפיטורים. מנגד טענה הנתבעת בסיכומיה, כי מדובר בשעות
25 נוספות אמיתיות ואין לכלול אותן במסגרת תחשיב פיצויי הפיטורים.

26

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ד"מ 13-03-28481

6. עוד בעבר נקבע, כי "המבחן העיקרי שנקבע לפירוש מושג 'המשכורת הקובעת' בסעיף 8 לחוק הגמלאות ... והכרעה בשאלה אם רכיב שכר מהווה תוספת אמיתית (ולא פיקציה) או 'חלק מהשכר הרגיל' הוא, האם התשלום (של התוספת) מותנה בתנאי או בגורם מיוחד, ותלוי בכך שמי שבו מדובר, מתקיים בו אותו תנאי או גורם" (דב"ע מט/5-7 **מדינת ישראל – מנצ'ל**, פד"ע כא' 75, 78). עוד נפסק, כי לא ניתן ללמוד מהכינוי שניתן לאותו רכיב והעובדה שהסכום הכלול בשכר מכונה כ"תוספת" בשם כזה או אחר, אינו קובע את מהותו של אותו סכום (ע"ע (ארצי) 300370/97 **אברהם זבדי נ' איי.די.אי. טכנולוגיות בע"מ**, פד"ע לז' 201). בהתאם לפסיקה, רכיב של תשלום גלובלי עבור ביצוע עבודה בשעות נוספות, אינו נחשב ל"פיקטיבי" כאשר הוא משולם באופן אמיתי בגין עבודה בשעות נוספות. נטל השכנוע כי תשלום מסוים המכונה "תוספת" מהווה חלק אינטגרלי משכר העבודה מוטל על העובד (דב"ע מט/3-141 **סלים בלבול נ' מפעלי מאיר בע"מ**, פד"ע כא' 439).
7. לאחר שעיינתי בחומר הראיות מצאתי, כי הרכיב שכונה "ש.ג. גלובליות" לא היווה תוספת אלא חלק בלתי נפרד משכרה של התובעת ועל כן יש לכלול אותו בתחשיב פיצויי הפיטורים. להלן אפרט את נימוקיי:
- א. ראשית, במסגרת כתב ההגנה מטעם הנתבעת היא ציינה בסעיף 12, כי "במקרה דנן השכר הקובע לצורך חישוב פיצויי הפיטורים הוא 5,000 ₪ שכר הבסיס ו-1,000 ₪ העמלה הקבועה ששולמה לתובעת ושלא הייתה תלויה בעמידה ביעדים, סה"כ 6,000 ₪". "העמלה הקבועה" המצוינת בכתב ההגנה היא בפועל רכיב ה"ש.ג. גלובליות" המצוין מדי חודש בתלושי שכרה של התובעת בסך של 1,000 ₪.
- ב. שנית, בניגוד לטענת הנתבעת ולפיה רכיב ה"ש.ג. גלובליות" שולם לתובעת בגין עבודה בשעות נוספות בפועל, הבהירה התובעת בחקירתה באופן ברור וחד משמעי, כי היא לא עבדה בשעות נוספות (עמ' 7, שורות 25-26) ובסניף הלח"י היא עבדה עד לשעה 14:00 (עמ' 8, שורות 9-10). הנתבעת לא סתרה את טענת התובעת בנדון ואף לא הציגה כל ראיה סותרת, כגון דוחות נוכחות מהם ניתן היה לראות אם התובעת עבדה בפועל בשעות נוספות.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ד"מ 13-03-28481

- ג.
- 1 שלישית, כעולה מסיכום פגישה ותנאים מיום 9.9.08 (להלן – הסיכום) שנערך
 2 בין התובעת לנתבעת צוין במפורש, כי החל מחודש אוקטובר התובעת תשתכר
 3 "משכורת ברוטו של 1000 + 500.5000 ₪ החזר הוצאות" (וכן עמלות שיידונו
 4 בהמשך). במסגרת הסיכום אין כל אזכור לכך שהסך של 1,000 ₪ משולם עבור
 5 עבודה בשעות נוספות אלא כל השכר מוגדר תחת הרכיב של "משכורת ברוטו".
 6 עניין זה מקבל משנה תוקף בעדותה של התובעת במסגרתה העידה, כי הסיכום
 7 היה בדבר תשלום בסך 6,000 ₪ ("הבסיס היה 6,000 ₪ והחברה הפרידה
 8 בצורה כזו" – עמ' 7, שורה 24 ו"כשאני סגרתי מול אריה שפירא המנכ"ל
 9 הקודם, נושא השכר היה 6,000 ₪ בצירוף עמלות. בתלוש זה הופיע כך" – עמ'
 10 8, שורות 13-14). כאשר ניסה ב"כ הנתבעת להקשות חזרה התובעת וציינה, כי
 11 "אני אומרת שהמשכורת שהיתה מחושבת לפי בסיס ע"ס 6,000 ₪ ועמלות"
 12 (עמ' 8, שורה 18).
 13
- ד.
- 14 רביעית, מעיון בתלוש שכרה של התובעת לחודש 10/12 עולה, כי תחשיבי
 15 הנתבעת לעניין זכויותיה של התובעת (דמי מחלה, פדיון חופשה שנתית
 16 ותמורת הודעה מוקדמת) נערכו בהתאם לשכר כולל של 6,000 ₪, דבר המצביע
 17 על אומד דעתה של הנתבעת לעניין רכיב השכר האמור. כך, התובעת קיבלה
 18 תשלום דמי מחלה ופדיון חופשה בהתאם לתעריף של 239.99 ₪ ליום, המהווה
 19 תשלום של 6,000 ₪ בחלוקה ל-25 ימי עבודה בחודש (ראו לעניין זה סיכומי
 20 התובעת בהם טענה, כי עבדה 5 ימים בשבוע וכן יום שישי לסירוגין – עמ' 9,
 21 שורה 29). זאת ועוד, מעיון בתלושי השכר של התובעת עולה, כי גם כאשר היא
 22 נטלה בחודש מסוים ימי חופשה (ראו לדוגמא תלוש שכר לחודש 4/09), היא
 23 המשיכה לקבל את הרכיב האמור במלואו. כאשר ה"תוספת" בגין שעות
 24 נוספות גלובליות משולמת כאשר העובדת שוהה בחופשה או מחלה, זהו שיקול
 25 המצביע על היות התוספת למעשה חלק מהשכר (ע"ע 1072/02 **בן יונה ואח'** –
 26 **האוניברסיטה העברית בירושלים** [פורסם בנבו] מיום 8.8.05).
 27
 28 בנוסף, התובעת קיבלה תמורת הודעה מוקדמת בסך של 6,000 ₪, סכום
 29 הכולל הן את שכר הבסיס והן את הרכיב, שכונה "ש.ג. גלובליות", סכום שלא
 30 היה משולם, לולא היה מדובר ברכיב שכר לכל דבר ועניין.
 31
 32

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ד"מ 13-03-28481

- 1 **הרכיב שכונה "עמלות":**
- 2
- 3 8. במסגרת עדותה הראשית ציינה התובעת, כי הפרשי פיצויי הפיטורים נובעים מאי
- 4 הכללת רכיב העמלות בתחשיב פיצויי הפיטורים שלה. התובעת ציינה, כי "העמלות
- 5 היו בגין מכירות שביצעתי. יש מסמך מיום 9/9/08 הכולל שכר בסיס, החזר נסיעות,
- 6 עמלת מינימום של 2,000 ₪ לתקופה של 3 חודשים שלאחר מכן זה משולם לפי בסיס
- 7 ועמלות לפי מדרגות. מ-0 עד ל-100,000 ₪ לחודש גבייה, 1.5%. מ-100,000 ₪ עד
- 8 200,000 ₪ - 2.5% על ההפרש, 3% מ-200,000 ₪ עד 300,000 ₪ ומעל 300,000 ₪ -
- 9 3.5% מהשקל הראשון". הנתבעת מנגד טענה בכתב הגנתה (סעיף 11), כי אין לכלול
- 10 את רכיב העמלות בתחשיב השכר הקובע לעניין פיצויי הפיטורים, שכן מדובר בעמלה
- 11 בגין מכירות שביצעה התובעת בעת עמידה ביעדי מכירות שנקבעו לה בהסכם
- 12 העסקתה, היות ועמלה זו הייתה מותנית בהצלחתה לעמוד ביעדים ספציפיים.
- 13
- 14 9. לאחר שעיינתי בחומר הראיות מצאתי, כי אף רכיב זה יש לכלול במסגרת תחשיב
- 15 השכר הקובע לעניין תשלום פיצויי הפיטורים. להלן אפרט נימוקיי:
- 16
- 17 א. על מנת להכריע בשאלה האם "עמלות" מהוות חלק מהשכר הקובע לעניין
- 18 תחשיב פיצויי פיטורים אם לאו, יש לבחון את מהות התשלום. כאמור לעיל,
- 19 מהותו של רכיב שכר, נקבעת לפי כלל נסיבות העניין ולא על פי השם או הכינוי
- 20 שנתנו לו הצדדים. על פי לשון תקנה 9 לתקנות פיצויי פיטורים (חישוב פיצויי
- 21 פיטורים והתפטרות שרואים אותה כפיטורים) התשכ"ד-1964, כאשר שכר
- 22 העובד משתלם "כחלק מהפדיון" רואים את שכרו האחרון כשכר הממוצע של
- 23 שנים עשר החודשים האחרונים שקדמו לפיטורים.
- 24
- 25 ב. בהתאם להלכה הפסוקה עמלות מכירה אישיות הן חלק מהשכר הקובע
- 26 לפיצויים וכך נקבע: "עובד ששכרו משתלם בחלקו על פי מרכיב קבוע ובחלקו
- 27 האחר בעמלות המחושבות על פי מחזור המכירות או הרווחים, יחושבו פיצויי
- 28 הפיטורים על פי השכר בשני המרכיבים" [עע 300048/98 **עובדיה סימן -**
- 29 **הסתור בע"מ** (26.3.2002); עע 170/03 **יוסי עזרא - יהב, פרויקטים ומחשוב**
- 30 **בע"מ** (15.11.2004)].
- 31

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ד"מ 13-03-28481

- 1 מחומר הראיות עלה, כי בהתאם לסיכום, עמלות המכירה שולמו לתובעת
 2 מהשקל הראשון, דהיינו, מדובר בעמלות מכירות במובנה הרגיל ולא בעמלה
 3 בגין יעדים או בונוס אישי. הלכה פסוקה היא, כי תשלום בונוס, פרמיה או
 4 שכר עידוד בסכום קבוע או מדורג, המשולם בגין עמידה ביעדים מעל לנורמה
 5 שנקבעה, אינו מהווה חלק מהשכר לצורך תשלום פיצויי פיטורים (ע"ע 76/06
 6 **מרדכי גימלשטיין נ' יזמקו בע"מ** (ניתן ביום 6.5.08)). בענייננו לא נקבעה
 7 בפועל כל "מדרגה" או "נורמה" שרק מעליה משולמות עמלות, שכן בהתאם
 8 לסיכום, העמלות משולמות החל מהשקל הראשון (ראו בעניין זה בפס"ד
 9 גימלשטיין: "מובהר, כי ככל שהנורמה שנקבעת, ובמקרה הנדון יעד המכירות,
 10 היא מלאכותית, במובן זה שהנורמה היא כה נמוכה עד כדי כך שהיא בעצם
 11 ביצוע העבודה הרגילה, אזי הפרמיה, למרות כינוייה, לא תיחשב כ"תוספת"
 12 לשכר אלא כחלק משכר היסודי").
 13
- 14 ד. זאת ועוד, מעדות חשבת השכר (עמ' 9, שורות 5-1) עלה, כי הנתבעת עצמה
 15 ראתה ברכיב העמלות חלק בלתי נפרד משכרה הקובע של התובעת, שכן
 16 לגרסת חשבת השכר, חשבת השכר הקודמת של הנתבעת, שערכה את תחשיב
 17 פיצויי הפיטורים של התובעת, כללה בתחשיב את רכיב העמלות (בהתאם
 18 לממוצע שיידון להלן). די בכך כדי לדחות את טענות הנתבעת בדבר אי הכללת
 19 רכיב העמלות בתחשיב השכר הקובע של התובעת לעניין פיצויי הפיטורים.
 20
- 21 ה. במסגרת סיכומיה העלתה הנתבעת טענה חדשה, שלא נזכרה במסגרת כתב
 22 ההגנה ולפיה מדובר בעמלות תקבולים בגין סניף תל אביב, קרי עמלות
 23 ממחזור המעסיק וזאת בהבדל מסניף שפיים שם דובר על תקבולים אישיים.
 24 בנסיבות אלו, לדידה של הנתבעת, עמלות ממחזור הסניף אינן מהוות חלק
 25 מהשכר הקובע (ע"ע 300327/08 **אטקה בע"מ – נ' רטר**).
 26
- 27 מעבר לעובדה שמדובר בטענת חדשה, שכאמור לא נזכרה בכתב ההגנה, הרי
 28 שמעדות התובעת עלה, כי העמלות המדוברות היו בגין מכירות אישיות
 29 שביצעה התובעת. התובעת העידה, כי העמלות בסניף שפיים היו אישיות, כמו
 30 גם בסניף תל אביב (עמ' 8, שורות 22-21). כאשר ב"כ הנתבעת שב ושאל לעניין
 31 זה, התובעת שבה על תשובתה והבהירה, כי "העמלות שלי היו משולמות הן
 32 בסניף ת"א והן בסניף שפיים עמלות אישיות בלבד" (עמ' 8, שורות 26-25).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ד"מ 13-03-28481

1 לא נעלמה מעייני טענת הנתבעת ולפיה בסיכום נכתב, כי "לגבי סניף שפיים
2 אך ורק על תקבולים שרשומים על שם סיוון" (משפט שלא נרשם לגבי סניף
3 ת"א). דא עקא, בניגוד לתובעת שהעידה במפורש על אופי תשלום העמלות,
4 הנתבעת נמנעה מלהעיד עדים מטעמה שיכלו להעיד על מהות העמלות ששולמו
5 לתובעת ויש לזקוף זאת לחובתה. בהקשר זה יצוין, כי חשבת השכר אף ציינה
6 במפורש בתחילת עדותה, כי "חשוב לציין שאני לא עבדתי בתקופה של
7 התובעת".

8

9

תחשיב פיצויי הפיטורים:

10

11 10. כאמור לעיל, הן הרכיב שכונה "ש.ג. גלובליות" והן הרכיב שכונה "עמלות" היוו חלק
12 בלתי נפרד משכרה הקובע של התובעת לצורך תחשיב פיצויי הפיטורים. בנסיבות אלו
13 ולאור האמור בתקנה 9 לתקנות פיצויי פיטורים (חישוב פיצויי פיטורים והתפטרות
14 שרואים אותה כפיטורים), תשכ"ד-1964, ככל ששכרו של העובד משתלם "כחלק
15 מהפדיון" רואים את שכרו האחרון כשכר הממוצע של 12 החודשים האחרונים שקדמו
16 לפיטורים.

17

18 11. כעולה מחומר הראיות, מיום 11.7.11 ועד לחודש 3/12 שהתה התובעת בחופשת לידה
19 ובחופשה ללא תשלום (עמ' 8, שורות 1-4).

20

21 12. לטענת הנתבעת (עמ' 10, שורות 12-19) יש לערוך את התחשיב לפי 12 החודשים
22 האחרונים שקדמו לפיטורים, קרי: 12 חודשים קלנדריים ולא 12 חודשי העסקה
23 בפועל. בנסיבות אלו גובה העמלות הממוצע בחודשים 4-10/12 הסתכם בסך 2,319 ₪
24 ועל כן בפועל קיבלה התובעת פיצויי פיטורים ביתר.

25

26 13. לטעמי, תחשיב הנתבעת אינו נכון ומחטיא את תכלית החוק והתקנות. כאמור לעיל,
27 במהלך התקופה של 12 החודשים הקלנדריים האחרונים להעסקת התובעת היא
28 שהתה בחופשת לידה ובחופשה ללא תשלום.

29

30 14. תכלית התקנה נועדה לקבוע לצורך תחשיב פיצויי הפיטורים, שכר ממוצע של עובד
31 בתקופה מספיק ארוכה (12 חודשים) כך שהיא תשקף בצורה נכונה ככל הניתן את
32 שכרו של העובד.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ד"מ 13-03-28481

15. קבלת עמדת הנתבעת תגרור מחד עריכת תחשיב המבוסס על תקופה קצרה יותר (שיש
 2 בה כדי לשקף בצורה פחות מדויקת את השכר לאורך זמן) ומאידך עלולה ליצור אפליה
 3 ולפגוע בשוויון ההזדמנויות בעבודה כאשר עובדת המשתכרת על בסיס עמלות תקבל
 4 פיצויי פיטורים מופחתים עקב יציאתה לחופשת לידה ובעקבותיה לחופשה ללא
 5 תשלום. ברי, כי עובדת כאמור היוצאת ממעגל העבודה למשך מספר חודשים תתקשה
 6 עם שובה להשתכר אותו שיעור ממוצע של עמלות אשר השתכרה קודם ליציאתה
 7 לחופשה ולכך אין לתת יד. תכלית תיקון מספר 46 לחוק עבודת נשים מיום 22.3.10
 8 שהאריך את חופשת הלידה ל-26 שבועות במקום 14 שבועות שהיו עד לאותה עת,
 9 נועדה לעודד נשים לשהות בחופשת לידה ארוכה יותר. לו תתקבל פרשנות הנתבעת,
 10 יולדות לא תנצלנה את זכותן זו מחשש שזכויות עבודה שלהן תיפגענה ולא זו כוונת
 11 המחוקק (ראו אנלוגיה לתיק עב"ל 5280-04-15 המוסד לביטוח לאומי – טלי פלס
 12 [ניתן ביום 23.2.16]).
- 13
16. בנסיבות אלו אני סבור, כי לצורך תחשיב פיצויי הפיטורים יש לכלול בשכר הקובע של
 14 התובעת את העמלות ל-12 חודשי העבודה בפועל הקודמים לפיטורים, קרי: לחודשים
 15 3-7/11 ולחודשים 4-10/12. ממוצע העמלות בחודשים הללו מסתכם בסך 5,085.75 ₪
 16 לחודש.
- 17
17. בנסיבות אלו התובעת הייתה זכאית לפיצויי פיטורים בסך 51,272 ₪ [5,000 ₪ שכר
 18 בסיס + 1,000 ₪ ש.נ. גלובלי + 5,085.75 ₪ עמלות) במכפלה של 4.625 שנים]. יצוין,
 19 כי בתחשיב תקופת העבודה, הופחתה התקופה בה שהתה התובעת בחופשה ללא
 20 תשלום (תקופת ההיעדרות מהעבודה כאמור בסעיף 11 לעיל, למעט 14 שבועות בגין
 21 חופשת הלידה אותם יש לכלול בתקופת העבודה).
- 22
- 23
- 24
- 25 בהתחשב בסכום ששולם / שוחרר לתובעת בסך 39,911 ₪, הפרשי פיצויי הפיטורים
 26 מסתכמים בסך 11,361 ₪.
- 27
- 28 **סוף דבר:**
- 29
18. הנתבעת תשלם לתובעת הפרשי פיצויי פיטורים בסך 11,361 ₪. הסכום הנ"ל ישולם
 30 בתוך 30 ימים מהיום בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 28.10.12 ועד לתשלום
 31 המלא בפועל.
- 32

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ד"מ 13-03-28481

1 לא מצאתי מקום לפסיקת פיצויי הלנת פיצויי פיטורים מאחר ולטעמי התגלעה
2 מחלוקת של ממש באשר לעצם החוב ו/או גובהו.
3
4 19. כמו כן תישא הנתבעת בהוצאות התובעת בסך 2,000 ₪, שישולמו בתוך 30 ימים
5 מהיום.
6

7 **ניתן היום, כ"א אדר א' תשע"ו, (01 מרץ 2016) בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.**

8

9 אלעד שביון, רשם

9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21